

## Steaua de zăpadă

Flavius

---

Femeia mi se culcă pe toate sentimentele,  
cu trupul despletit de sălcii pe ape  
îndepărtează furtuna.

Face noaptea de nerecunoscut,  
alungă hainele dincolo de inimă,  
privim dragostea cum levitează fără obiect,  
cum se pierde în ochii fascinați.

Când bate la ferestre lumina dimineții  
nu mai suntem aceiași,  
trăiam într-o altă lume imaginară  
cu zădărnicia în brațe.

Căutăm la nesfârșit  
steaua de zăpadă,

ea s-a topit fără să ajungem la ea.